

عنوان مقاله:

ژئومورفولوژی بخشاشکنان (شهرستان لامرد) و تاثیر آن بر توسعه سکونتگاههای شهری و روستایی

محل انتشار:

اولین همایش ملی جغرافیا، مخاطرات محیطی و توسعه پایدار (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

محمدابراهیم عقیفی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد لارستان

خلیل علی نژاد - کارشناس ارشد جغرافیای طبیعی ژئومورفولوژی هیدرولوژی

خلاصه مقاله:

یکی از عوامل مهم و موثر در مکانگزینی، توسعه و شکل توسعه سکونتگاههای انسانی، عامل ژئومورفولوژی میباشد که گاه باعث توسعه و گاه باعث محدودیت توسعهی شهری و روستایی می شود. بخش اشکنان در شرق شهرستان لامرد و جنوب استان فارس واقع شده است. این منطقه دارای اقلیم گرم و خشک بوده و شامل دشت همواری است که تاقدیسهایی از شمال و جنوب آنرا احاطه کرده است. در سالهای اخیر فرسایش خندقی ناشی از فعالیت رودخانه شور مهران باعث از دست رفتن خاک، پوششگیاهی، تهدید تأسیسات انسانی و... گردیده است. همچنین کمبود منابع آب از جمله مشکلاتی محسوب میشود که رشد و توسعه سکونتگاههای بخش اشکنان را تحت تأثیر قرار داده است. به منظور شناسایی عوامل محیطی موثر در توسعه بخش اشکنان و شناخت نقش هر یک از این عوامل در استقرار و گسترش شهر و روستاهای این منطقه، وضعیت طبیعی و وضعیت اجتماعی-اقتصادی اشکنان مورد بررسی قرار گرفت و سپس با تجزیه و تحلیل یافته ها و با استفاده از روش پهنه بندی، بخش اشکنان را از نظر قابلیت توسعه سکونتگاهی به 5 پهنه تقسیم بندی کرده که در این بین دشتهای دامنه ای و قاعده مخروط افکنه ها به سبب خورداری از منابع آب و بافت خاک و شیب مناسب دارای بیشترین قابلیت جهت توسعه سکونتگاهها بوده و نواحی پستدشت سیلابی اشکنان و اراضی مجاور رودخانه به دلیل آب و خاک نامناسب و همچنین کوههای منطقه به دلیل شیب زیاد کمترین قابلیت توسعه سکونتگاهی را دارا می باشند.

کلمات کلیدی:

اشکنان، ژئومورفولوژی، سکونتگاه، آب و خاک، اقلیم، پهنه بندی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/211606>

